

vi, at Tiden er kommen til at rejse Fanen paa den næste Skanse, sætte det næste Maal op, nemlig Valgrettens Udvidelse ogsaa paa det politiske Omraade til Kvinder, hvad der er i Overensstemmelse med den almindelige europæiske Strømning. I Finland have Kvinderne faaet politisk Valgret fornylig, det er under selve Czardømmets Scepter, i Norge fik de kommunal Valgret for ikke saa mange Aar siden, og sidste Aar blev Retten udvidet til Valgene til Stortinget. Rundt om i alle civiliserede Stater er Kravet oppe og vokser sig stadig stærkere. Paa den socialdemokratiske Kongres i Sommer i Stuttgart vedtog Repræsentanterne for samtlige organiserede Arbejdere hele Verden over at skyde Kvindernes politiske Valgret i Forgrunden og sætte alle Kræfter ind paa Løsningen heraf. Og paa den skandinaviske Arbejderkongres i Kristiania sluttede man sig til denne Beslutning.

Ærede Medlemmer ville have lagt Mærke til, at der ikke mindst sidste Sommer er gaaet en stærk Bevægelse gennem hele Landet for Kvindernes Valgret. Ikke blot her i København, men ogsaa i Provsbyerne og ude paa Landet er der dannet Kvindevalgretsforeninger, og det er ikke blot af socialdemokratiske Kvinder eller Arbejderkvinderne, det er af Højrekvinder og Venstrekvinder, Kvinder i alle Samfundslag og alle Partier. Ogsaa af den Grund tror jeg, at det nok skal lykkes at skaffe Ørenlyd for dette Forslag.

Vi foreslaa dernæst den politiske Valgret udvidet til Tjenestefolk. Der opnaaedes ogsaa Enighed mellem de forskellige Partier om at udvide den kommunale Valgret til Tjenestefolk, og vi mene nu, at Tidspunktet da maa være kommet til ogsaa at arbejde for Tyendets politiske Ligestilling. Det er en vældig Stand. Der er her i Danmark 240,000 Tjenestekarle og Tjenestepiger, i By og paa Land, mest paa Land, en vældig Underklasse, der endnu ikke er hævet op til borgerlig Ligestilling med de øvrige Samfundsmedlemmer. Der er ogsaa i denne Samfundsklasse en glædelig Gæring, der begynder at røre paa sig baade her og der. Jeg tror, at naar man yder den Retfærdighed ved at give den Valgret sammen med de andre Medborgere, vil man bidrage til, at den rejser sig og myndiggøres. Derved vil den faa Lejlighed til videre Udvikling og Udannelse.

Vil man sige, at Tiden ikke er moden til at udvide Valgretten til Kvinder og Tjenestefolk, vil jeg dertil svare, at i dette

Øjeblik er den danske Kvindebefolkning og Tyendestand betydelig bedre skikket til at modtage den almindelige Valgret, end Befolkningen var i 1848—1849. Jeg tror, den er fuldstændig moden dertil, og giver man den Ligeberettigelse, vil det yderligere virke modnende og opdragende.

For Nutidsmennesker er det vistnok overflødigt at anføre, hvorfor Kvinder skulle stilles lige med Mænd, baade kommunalt og politisk. Vi betragte det som en Selvfølge. Jeg skal derfor ikke komme nærmere ind derpaa. Men vil man sige, at det er dog gaaet ganske godt hidtil, saa længe Mændene have været eneraadende i det offentlige Liv, vil jeg protestere derimod og sige: De Samfundstilstande, vi have med Militarisme, med Krigsmuligheder, med Undertrykkelse af de fattige og Udbytning af de ubemidlede ere slet ikke tilfredsstillende Samfundstilstande, saa værre end det er gaaet i den Tid, da Mændene have været eneraadige, kan det ikke godt gaa. Det er min fulde Overbevisning, at det vil blive bedre, at det vil bidrage til en Bedring af Samfundstilstandene, naar den Halvdel af Menneskeheden, der hidtil har været udelukket fra at gøre sin Indflydelse gældende, kommer med. Ja, jeg mener, at Kvinderne, der jo siges særlig at have Følelse og at have Hjerte i Livet, trænge vi netop til i Samfundsliv og Politik. Socialfølelse, Hjerte for de fortrykte og de udbyttede trænge vi netop i høj Grad til at faa stærkere repræsenteret i Lovgivnings- og Samfundsliv. Og jeg tror, at vi vel kunne trænge til at faa de gærende, de ubrugte Kræfter, der ligge i Tyendestanden, denne $\frac{1}{4}$ Million store ny Hær, som er i Færd med at rykke frem, og som ogsaa Tidens mest moderne Digttere ser hen til med Begejstring og ønske at række en hjælpende Haand — Skjoldborg, Jeppe Aakjær, Kristen Bundgaard o. s. v. — repræsenterede i denne Sal og i det andet Ting. Jeg tror, at denne Villie til social Rejsning, til Fremskridt og Frihed bør imødekommes i stærkere Grad end nu. Derfor bør Valgretten udvides paa dette Omraade.

Endelig tror jeg, at vi trænge til at faa Ungdommen stærkere med i dansk Politik og Samfundsliv, end det for Tiden er Tilfældet. Jeg har allerede nævnt, at Valgretsaldern hos os er højere end i noget andet Land. Vi foreslaa den nedsat fra det 30te til det 21de Aar. Om den Grænse, vi her have sat, kan der naturligvis altid strides. I Socialdemokratiets tidligere Program var 22 Aars Alderen